

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/143/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714209805
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6714209805.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľky Z. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., S. XXX/XX, zastúpenej splnomocnenou advokátkou JUDr. Ľubicou Flíderovou, advokátska kancelária so sídlom Zvolen, Trhová 1, proti odporcovi S. R. Z., nar. XX. X. XXXX, bytom T., O.. K. XXXX/XX, zastúpeného splnomocneným advokátom JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátska kancelária so sídlom Zvolen, Dukelských hrdinov 22, o nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen, č. k. 6C/103/2014-74 zo dňa 2. 12. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu m e n í tak, že navrhovateľka nemá právo na náhradu trov konania. Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd odvolaním napadnutým uznesením zaviazal odporcu nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 200,78 EUR pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v sume 33 EUR a z trov právneho zastúpenia vo výške 167,78 EUR, všetko v lehote pätnástich dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet právnej zástupkyne navrhovateľky.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že písomným podaním zo dňa 7. 7. 2014 sa navrhovateľka voči odporcovi domáhala nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by súd odporcovi zakázal nakladať s nehnuteľnosťami vo vlastníctve navrhovateľky. Uznesením č. k. 6C/103/2014-39 zo dňa 9. 7. 2014 okresný súd návrhu navrhovateľky vyhovel, predbežné opatrenie nariadil a zároveň priznal navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 100%. Písomným podaním zo dňa 10. 7. 2014 si právna zástupkyňa navrhovateľky (okrem trov zaplateného súdneho poplatku) vyčíslila trovy právneho zastúpenia na sumu 800,08 EUR, pričom pri určení tarifnej hodnoty veci vychádzala zo sumy 17.095,89 EUR, ktorá predstavuje kúpnu cenu nehnuteľností vo vlastníctve navrhovateľky. Z dôvodu, že sa navrhovateľka žalobou vo veci samej mienila domáhať určenia neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 25. 6. 2014 a nie uhradenia peňažnej pohľadávky alebo vydania nehnuteľnosti, mal okresný súd za to, že pri určení odmeny právneho zástupcu treba vychádzať z § 11 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) a za základnú sadzbu tarifnej hodnoty veci považovať jednu trinástinu výpočtového základu. Z uvedených dôvodov okresný súd priznal navrhovateľke trovy konania vo výške 33 EUR za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia vo výške 167,78 EUR za dva úkony právnej služby (2 x 61,87 EUR), režijný paušál k uvedeným úkonom (2 x 8,04EUR) + 20% DPH.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 221 ods. 1 písm. h/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O. s. p.. Uviedol, že uznesením č. k. 6C/103/2014-39 zo dňa 9. 7. 2014 bolo odporcovi predbežným opatrením nariadené, aby žiadnym spôsobom nenakladal s predmetnými nehnuteľnosťami. Tým istým uznesením bola navrhovateľka zaviazaná aby v 30 dňovej lehote od vykonateľnosti tohto uznesenia podala návrh na začatie konania vo veci samej. Navrhovateľka však návrh na začatie konania v tejto lehote nepodala, čím zavinila zastavenie odvolacieho konania o odvolaní odporcu proti uzneseniu okresného súdu č. k. 6C/103/2014-39 zo dňa 9. 7. 2014 (uznesením

Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 9. 9. 2014, č. k. 16Co/998/2014-66), v ktorom odvolací súd žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Zdôraznil, že súčasťou právnej pomoci je aktívne vykazovanie určitej činnosti (napr. potreba reakcie na jednotlivé úkony), na ktorú advokáta zavazujú advokátske predpisy a za túto činnosť pripadá advokátovi nárok na odmenu. V danej veci však navrhovateľka spolu s jej právnou zástupkyňou po doručení uznesenia o predbežnom opatrení ostali pasívne. Preto treba na rozhodovanie o trovách konania v predmetnej veci aplikovať § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznať.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., a vzhľadom k tomu, že neboli splnené podmienky na potvrdenie napadnutého uznesenia (§ 219 O. s. p.), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O. s. p.), uznesenie okresného súdu podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že navrhovateľka nemá právo na náhradu trov konania.

Odvolací súd preskúmaním spisu zistil, že písomným podaním zo dňa 7. 7. 2014 sa navrhovateľka domáhala, aby súd zakázal odporcovi nakladať s nehnuteľnosťami, ktorých je navrhovateľka vlastníčkou. Okresný súd uznesením č. k. 6C/103/2014-39 zo dňa 9. 7. 2014 predbežné opatrenie nariadil, navrhovateľke uložil podať návrh na začatie konania vo veci samej do 30 dní odo dňa vykonateľnosti tohto rozhodnutia a odporcu postupujúc podľa § 151 ods. 7 veta prvá O. s. p. zaviazal nahradiť navrhovateľke 100 % trov. Predmetné uznesenie okresného súdu nariadujúce predbežné opatrenie napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním odporca. Odvolací súd uznesením č. k. 16Co/998/2014-66 zo dňa 9. 9. 2014 odvolanie odporcu odmietol podľa písm. e/ ods. 1 § 218 O. s. p. z dôvodu, že uznesenie, ktorým bolo predbežné opatrenie nariadené, zaniklo s poukazom na § 77 ods. 1 písm. a/ O. s. p. inak, keď navrhovateľka v súdom stanovenej lehote návrh na začatie konania nepodala. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd zaviazal odporcu nahradiť navrhovateľke trovy konania v celkovej výške 200,78 EUR s odôvodnením, že o trovách konania navrhovateľky rozhodol uznesením č. k. 6C/103/2014-39 zo dňa 9. 7. 2014 podľa prvej vety ods. 7 § 151 O. s. p. (súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom) tak, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 100 %. Preto aplikujúc druhú vetu § 151 ods. 7 O. s. p. (po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením) v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. okresný súd samostatným uznesením zaviazal odporcu nahradiť navrhovateľke trovy konania za zaplatený súdny poplatok, dva úkony právnej služby, režijný paušál a 20 % DPH k týmto úkonom a režijnému paušálu.

S rozhodnutím okresného súdu sa však odvolací súd stotožniť nemohol, a to z nasledovných dôvodov: Podľa § 77 ods. 1 písm. a/ predbežné opatrenie zanikne, ak navrhovateľ nepodal v súdom určenej lehote návrh na začatie konania.

Súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením (§ 151 ods. 7 O. s. p.).

Z ust. § 151 ods. 7 prvá veta O. s. p. vyplýva, že v prípade, ak niektorému z účastníkov konania vznikne právo na náhradu trov konania (je pritom irelevantné podľa ktorého zákonného ustanovenia), okresný súd môže miesto určenia výšky trov, ktoré oprávnenému účastníkovi prizná, priznať účastníkovi náhradu určenú zlomkom z celkovej, do úvahy prichádzajúcej náhrady trov, alebo percentom z toho istého základu. Cieľom predmetného ustanovenia je riešiť procesné situácie, keď je pri vyhlásení rozhodnutia, ktorým sa konania končí, zrejme, ktorému účastníkovi je potrebné trovy konania priznať a aj v akom pomere, avšak ich konkrétne vyčíslenie (napr. na pojednávaní) nie je z hľadiska hospodárnosti konania možné, či žiaduce. V praxi potom okresný súd rozhodne napr., že navrhovateľka je povinná nahradiť odporcovi 3 trov konania, prípadne, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 100 % (ako tomu bolo aj v prejednávacom prípade), a podobne. Rozhodnutie vydané v zmysle prvej vety ods. 7 § 151 O. s. p. má povahu uznesenia o základe a rozsahu práva na náhradu trov konania a je prípustné podať voči nemu odvolanie, či už samostatne, alebo spolu s odvolaním voči meritornému rozhodnutiu, v rámci ktorého bol predmetný výrok o trovách konania vydaný. Po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia je okresný súd následne povinný samostatným uznesením rozhodnúť o výške náhrady trov konania účastníka, ktorému bola predtým priznaná náhrada trov konania zlomkom alebo percentom (druhá veta ods. 7 § 151 O. s. p.). Ak však uznesenie vydané v zmysle prvej vety ods. 7 § 151 O. s. p., ktoré má povahu uznesenia o základe a rozsahu práva na náhradu trov konania, právoplatnosť nenadobudne napr. z dôvodu, že je zrušené na základe riadneho opravného prostriedku, prípadne zanikne inak, ako tomu bolo aj v prejednávacom prípade, keď navrhovateľka

nepodala návrh na začatie konania vo veci samej v lehote určenej uznesením č. k. 6C/103/2014-39 zo dňa 9. 7. 2014, došlo tým k zániku predbežného opatrenia vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania (vydaného podľa prvej vety ods. 7 § 151 O. s. p.). Ak rozhodnutie, vrátane jeho výroku o náhrade trov konania zaniklo, chýba základný predpoklad, aby súd mohol postupovať podľa vety druhej ods. 7 § 151 O. s. p. V takomto prípade okresný súd nie je viazaný svojim skorším rozhodnutím vydaným podľa § 151 ods. 7 veta prvá O. s. p., ak skoršie rozhodnutie zaniklo, nemôže postupovať podľa druhej vety citovaného ustanovenia, ale je povinný nanovo o uplatnenom nároku na náhradu trov konania rozhodnúť.

Okresný súd však vyššie citovaným spôsobom nepostupoval, keď po tom, čo konštatoval, že uznesením č. k. 6C/103/2014-39 zo dňa 9. 7. 2014 priznal navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 100 %, nezohľadnil, že predmetné uznesenie ex lege zaniklo. Pri svojom rozhodovaní teda nesprávne vychádzal zo skutočnosti, že bolo právoplatne rozhodnuté o tom, že navrhovateľke patrí plná náhrada trov konania voči odporcovi a svoju pozornosť zamerlal len na určenie výšky navrhovateľke priznaných trov. Úlohou okresného súdu naopak bolo skúmať výsledok konania, a to na účely určenia ustanovenia, podľa ktorého by bolo potrebné o trovách konania rozhodnúť. Ako bolo uvedené vyššie, navrhovateľka po tom, čo bolo vyhovené jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a bola jej uložená povinnosť podať návrh na začatie konania vo veci samej v lehote 30 dní od vykonateľnosti uznesenia okresného súdu, tento návrh v lehote nepodala, čo malo za následok zánik nariadeného predbežného opatrenia ex lege, t. j. stav, ako keby žiadne predbežné opatrenie nariadené nebolo. Z hľadiska výsledku konania potom v prejednávacom prípade nemožno hovoriť o úspechu navrhovateľky, či odporcu, keď konania o nariadení predbežného opatrenia sa právoplatne neskončilo úspechom žiadnej z procesných strán, avšak navrhovateľka, ktorá návrh na začatie konania v stanovenej lehote nepodala, zavinila, že nariadené predbežné opatrenie zaniklo.

Občiansky súdny poriadok neobsahuje procesnú úpravu rozhodovania o trovách konania v prípade, ak sa jedná o trovy predbežného opatrenia, ktoré zaniklo podľa § 77 ods. 1 písm. a/ O. s. p.. Okresný súd v dôsledku chýbajúcej právnej úpravy mal pristúpiť k aplikácii analógie a použiť ust. § 146 O. s. p., ktoré upravuje náhradu trov konania pri jeho zastavení, teda problematiku svojou povahou najbližšiu zániku predbežného opatrenia, pretože i v tomto prípade konanie končí bez toho, aby súd právoplatne rozhodol o nariadenom predbežnom opatrení. Na základe uvedených záverov mal okresný súd pri rozhodovaní o navrhovateľkou uplatnených trovách konania postupovať podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. v zmysle ktorého platí, že ak niektorý z účastníkov zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Navrhovateľka nepodaním návrhu na začatie konania v ustanovenej lehote zavinila zánik nariadeného predbežného konania a tým aj ukončenie konania o predbežnom opatrení bez jeho právoplatného meritórneho vybavenia a preto napriek skutočnosti, že si náhradu trov konania riadne uplatnila, právo na náhradu trov konania jej s poukazom na prvú vetu ods. 2 § 146 O. s. p. nevzniklo. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že navrhovateľka nemá právo na náhradu trov konania.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1, v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 a 2 O. s. p.. V odvolacom konaní bol úspešným účastníkom konania odporca, preto by mu podľa § 142 ods. 1 O. s. p. vzniklo právo na náhradu účelne vynaložených trov odvolacieho konania. Nakoľko si však odporca právo na náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a tieto nevyčísľil, odvolací súd odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.